

3

85

FANZIN

8FK - TŘECK

Novinky z TŘESKU ...

Víte, že

- II. ročník literární soutěže klubu o nejlepší SF povídku vyhrál a ĽunĽu Zeleného Druhého získal Karel Ľernák. Vítěznou povídku Ostrov posledních si můžete přečíst v tomto čísle fanzinu. Autor byl dále odměněn delegováním na Parcon 86.
- letní slunovrat bude tentokrát oslaven výpravou do kráteru po přistání mimozemského tělesa.
- a naopak podzimní rovnodennost bude přivítána letní noční sci-fi hrou. Prostě - všechno je jinak.
- máte možnost zúčastnit se letos celkem Ľesti významných setkání scifistů v ĽSSR. V Plzni se koná CHRONOCON. Tajemstvím obestřené kamenné řady Ľeského Stonehenge lákají do KOUNOVA. Krásná příroda Slovenského ráje zve k účasti na TATRACONU. Návštěvníky Prahy uvítá MINICON. A konečně, pro toho, kdo nechce cestovat na větší vzdálenost je v Brně DRACON.
- ti z vás, kteří budou cestovat do PLR mohou navštívit v Katovicích setkání polských scifistů POLCON.
- ti, kdo mají devizový příslib do Jugoslávie, mohou v Ľervenci v Záhřebu navštívit BALLCON.
- 21. 4. 86 proběhla v malém sále SKP v Třebíči zdařilá beseda s MUDr. Josefem NesvaĽbou, spojená s autogramiádou.

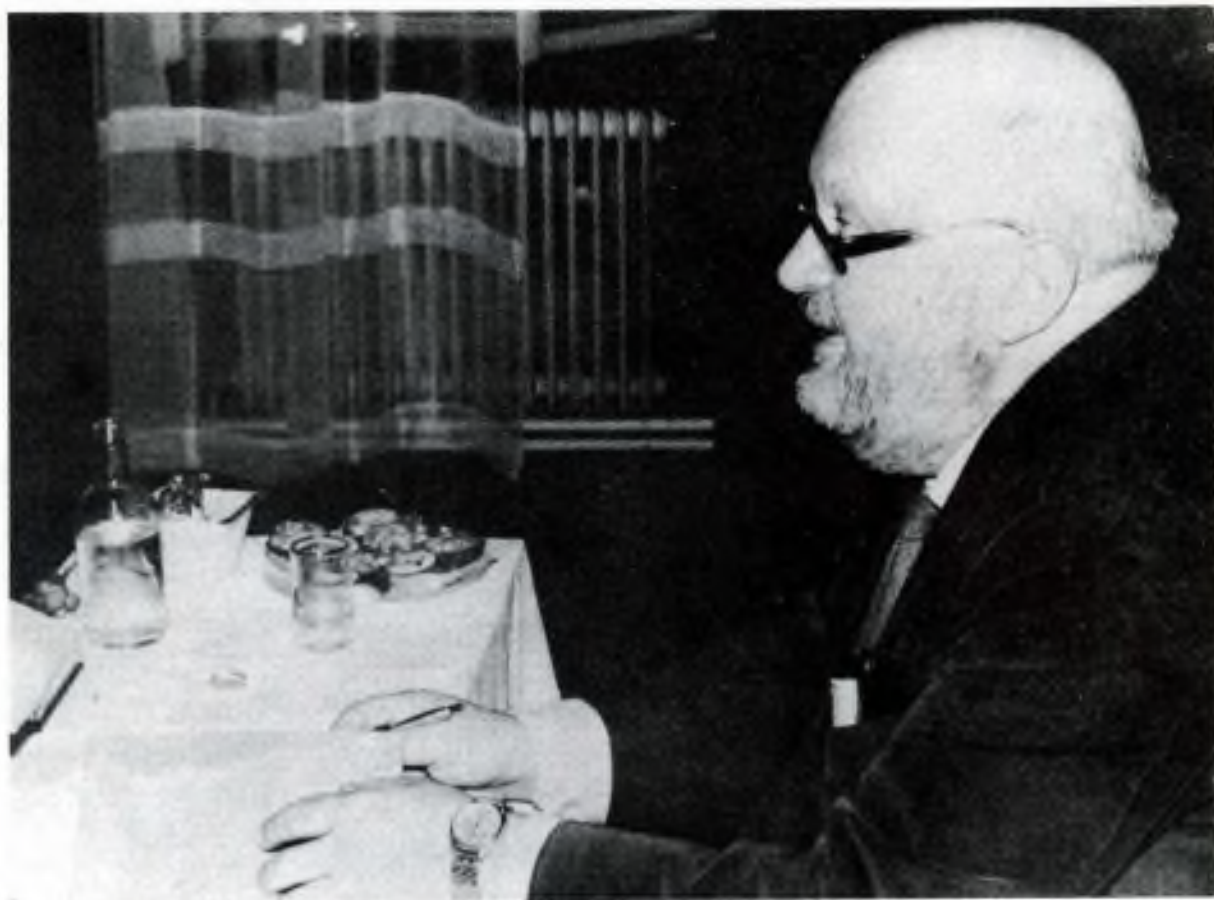
C o c h y s t á m e ...

Ľerven

Výlet do kráteru

Letní filmový festival sci-fi filmů

- Září Letní noční sci-fi hra
- Říjen Beseda s brněnským spisovatelem a redaktorem
K. Blažkem
- Lистопад Výroční schůze klubu
- Prosinec Sympozium Třesku
Vydání fanzinu č. 4

MUDr. J. Mesvadba beseduje
se členy JFK Třesk

Symposium

Vilém Blažek

S y m p o z i u m - 1. symposion - ve starověkém Řecku
hostina v širším kruhu přátel. 2. mezinárodní porada vědců
o určitém problému

To první, to první, ne to druhé jsme se rozhodli uspořádat,
když zatím plánovaný SF ples byl odložen na neurčito.

A tak, navzdory pověrám se v pátek 13. prosince 1985
sešly v prostorách malého sálu SKP více než tři desítky fanů
z Třebíče a okolí, většinou členové SFK Třesk.

O zvukovou kulisu v ještě přijatelných decibelech se po-
starali mladí nadějní diskžokejové Dalibor Vinský a Roman Šula
a po neformálním přivítání předsedou SFK F. Pleskačem započalo
vlastní symposium. Jeho náplní bylo, tak, jak ve starém Řecku,
prohlížení, degustace a konzumování potravinářských výrobků
v pevném i tekutém skupenství a nenucená zábava ve společnosti
přátel.

Zpočátku zaujala přednáška V. Blažka, který se vrátil
ze zájezdu s Čedokem na Ganymeda. Předložil k ochutnávce vzorky
tamních kroužkových červů VRADYSŮ. Je jich několik variant:
kmínoví, paprikoví, s petrželovou natí a s Karí Vegetou.
Ke vzorkům byla přiložena i kopí, kterými Ganymedané Vradysy
loví. K. Tomek přinesl na symposium 6 mimozemšťanů. Jejich těla
připomínala hrušky šurpovky. Velký zájem byl mezi labužníky
o jejich tykadla zakončená uzlinou /hrozinkou v rumu/.

Největší ovace však sklídily ženy. Jedna Draha servírovala
jahodový dort lehce překrytý ježibabím rosolem červené barvy.
Střed dortu hlídala chobotnice umně vyvedená z mandlového
těsta i s typickým zakřiveným zobákem. Druhá Draha připravila

optické orgie, když na obložených chlebičkách dominovala potravinářskými barvami přizdobená modrá vajíčka a zelená majonéza. Našli se však odvážlivci, kteří to zbaštili. Dále zaujali ještěrkové různých ostrých barev upečení z těsta odebraného z chystaného vánočního cukroví. Snad vyjde i nějaká dokumentární fotka labužníků, kterým vyčnívá z úst ocásek a zadní nohy ještěrků. Prostě něco jako "Věčka" v třebíčské úpravě.

Své umělecké sklony potvrdila Iva, která upekla dort s realisticky podaným znakem SFK Třesk. Právě ovace pak vzbudily její perníčky s portréty mimozemšťanů.

Několik mužů přispělo ještě k hořokvasu buřty s cibulí namodro obarvenou a příměsí vlašského salátu smaragdové barvy. Jen se na ně sbíhaly sliny.

Když potom v pozdějších hodinách byla podávána mravenčí vajíčka Brouka v mraveništi, dosáhly kulinářské orgie svého vrcholu. Zlé jazyky tvrdily, že jsou to burizóny, tak nevím.

A co kapaliny, ptáte se.

No byly, byly. Láhve s obsahem nejružnějších druhů se honosily okázalými nápisy jako INTERSTELLAR FORCE, TŘESK JUICE a podobně. Dále pak na lahvích vynikaly svérázné nálepky s nadměrným počtem hvězdiček /místy až devíti/. Je to prý neoficiální světový rekord.

A tak, v družné zábavě při poslechu diskohudby a v občasném tanci uběhl večírek, který byl všemi hodnocen jako vydařený. A protože iniciativě se ani jinde meze nekladou - vyzýváme: zkuste si i u vás zorganizovat podobné sympozion.

Propagační den

Vilém Blažek

Bylo to na jedné zimní schůzce SFK Třesk a jako obvykle s tím přišel předseda: "Uděláme propagační den našeho klubu pro veřejnost!" Překvapené mlčení trvalo jen chvíli, a vzápětí se rozpoutala vřava. Každý chtěl přispět nějakým nápadem a skoro jsme museli vytvořit vlastní koordinační komisi /KK/, aby v sálku bylo vůbec slyšet vlastní slovo.

Ono je to zřejmě všude jiné. V různých scifistických sdělovacích prostředcích čteme, že SF kluby ve velkých městech nepřijímají, a že dostat se do některého z nich je spíše výjimkou nebo dílem náhody. Naproti tomu u nás uvítáme každého zájemce. Zkušenost nás poučila, že ti, kteří si mysleli, že práce v klubu je hlavně video, brzo odpadli. A zůstanou jen ti, kteří mají o práci v klubu vážný zájem a dovedou pro svou zálibu i něco obětovat. Máme o nové členy zájem a dveře klubu nezavíráme před nikým. Je to možná i tím, že nejsme ani profesionálně ani věkově ostře ohraničená skupina a že naším zřizovatelem je Sdružený klub pracujících v okresním městě.

V tom vidím zřejmou přednost proti klubům fungujícím jakoby v "rezervacích" fakult nebo závodů, kam zájemci o klubovou činnost přišli "zvenčí" proniknou jen těžko nebo vůbec ne.

Ale náš propagační den neměl být jen izolovanou náborovou akcí. Chtěli jsme se pochlubit svou činností za víc než 2 roky naší existence. Chtěli jsme ukázat našim spoluobčanům, že ve sci-fi klubu je možno pěstovat a krotit různé koníčky, které jsou jen zdánlivě nesourodé. A taky jsme chtěli ukázat mladým z našeho města, že je o mnoho lepší chodit do sci-fi klubu než do hospody.

Vraťme se však proti toku času do oné chvíle, kdy na klubové schůzce propukla vřava. Z pléna létal jeden návrh za druhým o tom, co na propagačním dnu dělat. Většina nápadů byla nerealistických nebo nerealizovatelných. Tak bylo slyšet Dalibora: "Robot, musí tam být robot! Robot budu já, budu chodit po náměstí a budu lákat lidi dovnitř!" Zbytek večera strávil asi úvahami o tom, kolik mistrů kouřovodů ke kamnům bude potřebovat pro horní i dolní končetiny a zda se pod skleněnou akvarijní koulí na hlavě nezažusí. Nakonec si jako předlohu pro svého robota vybral Zlatouška z Hvězdných válek a zvolna se uklidnil.

Na dalších schůzkách byl program Propagačního dne upřesněn a vybroušen a posléze i schválen. Jarda Dejl nakreslil pěkný propagační leták, který si prohlédněte na další straně. Je to taky finta, abych nemusel psát úplně o všem.

A bylo rozhodnuto, že:
 ...výtvarníci namalují
 10 plakátů a rozmístí
 je
 ...Draha Dočekalová
 upeče 100 ještěrků a
 dalších kosmických
 gastronomických
 potvor
 ...Z. Charvát a spol.
 zabezpečí počítačové
 hry a diapásma s kos-
 mickou hudbou, které
 bylo tak úspěšné při
 klubovém promítání
 ...dobrovolníci při-
 vlečou /nebo snad
 přivlečou?/ televizor-
 y
 ...donesou se vystří-
 hané sci-fi fóry
 ...zajímavé knihy,
 seriály, paperbacky,
 časopisy, plakáty,
 plastiky, figurky,
 modely a trofeje,
 zkrátka každý dovalí,
 co má

...předseda přichystá překvapení

...robotem bude Dalibor

...propagačním dnem bude sobota 1. 3. 1986 a pracovní pohotovost
 se vyhláší na pátek 28. 2.

V pátek již od časného odpoledně se proměnil malý sál SKP v rušné pracoviště, kde horečně kmitalo přes 20 fanů. Podle scénáře měli být návštěvníci hned za dveřmi přivítáni dámským uvítacím výborem, pak se zapíší do knihy návštěv a budou ozdobeni kolečkem s emblémem SFK Třesk. Hostesky je nasměrují do sálu, kde si prvně prohlédnou výstavku sci-fistických časopisů tu- i cizozemských a kreseb našich fanů. Odtud pak postoupí k panelu se sci-fi fóry, potěší se pohledem na dva seriály Káji Saudka na další nástěnce a budou moci prolistovat obě dosud vydaná čísla našeho fanzinu, obezřetně přiklepnutá za provázek k tyčce, aby je někdo neodnesl. Po tomto předkrmu shlédnou výstavku knih členů klubu /mezi nimi dvě verneovky vydaná ve století devatenáctém/. Zlatým hřebem této části expozice bude překrásná reliéfní knižní vazba vytvořená Vladimírem Werlem na motivy různých povrchů planet a měsíců.

V dalším postupu zastaví návštěvníky první počítačová hra. Předpokládáme u ní velký nával, takže tam musí být stálá pořadatelská služba.

Od ní se přesune mohutný proud návštěvníků ke stolku, kde jsou vystaveny plastiky a cenné předměty sci-fi klubu Třesk. Vedle dobromyslného Ľuntí Zeleného I. /první cena naší klubové literární soutěže 1985/ trůní dosud nedonožený, v pojetí více surrealistický Ľunta Zelený II. /cena soutěže 1986/. Drobné monstrum z Galaxie Arkana jemně zachvívá pérovými tykadélky v těsném sousedství melancholické sošky K.T.ho /figurka zapůjčena nezištně Drahou Študenou/. Celé sestavě vévodí diagonálně položené předsednické žezlo Třesku, rovněž v surrealistickém tónu vyvedené K. Tomkem. Podivná krápníková soška mimozemšťana uzavírá celkový dojem z výstavky plastik.

Tato přehlídka sošek bude zarámována z druhé strany dalším televizorem s druhou počítačovou hrou. I zde bude stráž, nenápadně dozírající na exponáty i vášnivé počítačové hráče.

Na pódiu v průčelí sálu bude promítání audiovizuálního pásma diapozitivů počínaje reprodukcemi maleb Tima Whitea a konče vlastní tvorbou žánrových obrázků z Velké letní hry SFK Třesk.

Pod pódiem konečně kulinářská sekce sci-fi klubu pod vedením Drahý dočekalové bude nabízet pečené ještěrky, jednohubky a obložené chlebičky zbarvené do blankytných a smaragdových tónů zaručeně nezávadnými potravinářskými barvivy a další scifistické pochutiny. Do přichystaných Petriho misek dají kultury živočichů z planety Ostrea /různé pestře zbarvené těstoviny mušlových tvarů/.

Na konci Propagačního dne bude promítnut sestřih videopásma se záběry z Vesmírné Odyssey 2001, z filmu Věc a dalších /to bylo předsedovo překvapení/.

A co robot, ptáte se. Zlatouška na poslední chvíli s pomocí několika krabic, gumových rukavic, trubek, baterií, drátků a žárovek sestavil a pak zlatým sprejem postříkoval přece jen Dalibor. Sám ale dovnitř nevlezl, rozhodl se pro stabil /jak říkají inteligenti/.

Příprav bylo tolik, že se v nich pokračovalo ještě v dopoledních sobotních hodinách. Byly uzavírány sázky, kolik přijde lidí. Odhady se pohybovaly od nuly /tj. jen členové klubu/ až do několika stovek. Autor patřil k mírným optimistům. Konečně bylo všechno přichystáno a hotovo, ochotní kamarádi /O.K./ připraveni a mohlo se začít

A skutečně. Již krátce před 14. hodinou se začaly do prostor SKP hrnout davy návštěvníků. Jedni informovaní a poučení, druzí - náhodní kolemjdoucí přilákaní Zlatouškem se zapisovali do knihy návštěv, prohlíželi exponáty, hráli počítačové hry, listovali ve fanzinech a časopisech, kritizovali nebo chválili kresby a plastiky, dotazovali se na podmínky členství a přihlašovali se za členy klubu. Největší zájem byl ve skupině mladých návštěvníků do 15 let. Byli zklamáni, když se dověděli, že členství ve SFK Třesk je, podle našich

stanov, možné až po dovršení 15 let. Dali nám ale podnět k uvažování, zda by nebylo možno zřídit zájmový pionýrský SF kroužek pod vedením některého ze starších zkušených scifistů.

Největší zájem byl pochopitelně o obě počítačové hry, o audiovizuální pásmo diapozitivů s kosmickou hudbou a o sestřih videoprogramu. A nesmím zapomenout ani na to, že většina z gastronomických exponátů byla sněдена během první hodiny, přestože návštěvníci byli po vydatném sobotním obědě. Břicho naštěstí nikoho nerozbolelo, jen pořadatelům, kteří byli ve stálé permanenci rozbolely nohy od dlouhého stání v sále. Kolem 17. hodiny byla provedena uzávěrka knihy návštěv a zjištěno, že výstavu navštívilo 154 hostů, samozřejmě členové klubu se nepočítali a dívka školou povinná se nezapisovala. Hned jsme se nafoukli. O práci v klubu by mělo zájem asi 20 mladších i starších fanů. Mezi nimi i výtvarníci, kteří jsou zvlášť vítaní.

Po této uzávěrce byly ženám předány květiny /další předsedovo překvapení/ u příležitosti MDŽ, ale od bourání expozice osvobozeny nebyly. Výstava byla zrušena v rekordním čase a úspěšný Propagační den SFK Třesk byl zakončen jako odměnou videem - samozřejmě jen pro členy klubu.

Na dalších schůzkách byl náš První propagační sci-fi den v Třebíči hodnocen jednoznačně kladně. Dík patří všem fanům, kteří se podíleli na jeho bezchybné realizaci. V první řadě ovšem obětavé Majce Nejedlé, naší člence a pracovníci SKP v Třebíči, bez níž bychom náš propagační den jistě nemohli uspořádat.

V. Blažek - SFK Třesk

OSTROV POSLEDNÍCH

Karel Čermák

Charles Rowden vytáhl z kapsy malý, modře potištěný lístek a podal jej staršímu muži úřednického vzhledu, který si příchozího podezíravě prohlížel, aby pak lístek uchopil a přelétl jej bystrými očima. Lístek zařadil do jedné z úhledných hromádek na svém stole a Charlesovi podal lesklou žlutou destičku, se zřejmě již mnohokrát opakovaným proslovem:

"Doufám, že poučen jste byl. Se vzducholodí zacházet umíte, tak vám pouze připomenu, že za žádných okolností nesmíte do ničeho zasahovat. Upozorňuji - v žádném případě! Zaveďte vás teď k vaší vzducholodi a tam vám popřeji šťastnou cestu."

Rezolutním gestem ukázal k zaparkovaným vzducholodím a když Charles oním směrem vykročil, následoval ho. Jakmile popřál slíbenou šťastnou cestu, otočil se a zamířil zpět ke své kanceláři.

Charles si pozorně prohlédl destičku, aby pak s její pomocí, bez jakýchkoli problémů, uvedl do chodu přidělenou vzducholodě s černými a žlutými pruhy.

Když se poněkud vzdálil od pobřeží, posadil se a začal si rekapitulovat vědomosti, které nashromáždil o Ostrově posledních.

Na základě projevu, předneseným dr. Samem Contim na mezinárodním kongresu ve švédském Vannas, byl mezinárodní tým vědců pověřen vypracováním testů k zjišťování agresivně nebezpečných povah u každého lidského jedince.

Důvodem tohoto rozhodnutí byla závažnost otázky zachování světového míru.

"Jestliže je mínění veřejnosti všech zemí prohlašováno jako mírové, kdo tedy má zájem na zbrojení a případných válkách? Kdo tedy ohrožuje světový mír? Snad hrstka jedinců toužících po zisku a moci? Izolujme je tedy!" Tak nějak to dr. Conti tehdy řekl.

Za dva měsíce byly testy vypracovány a ihned také schváleny. Bez prodlení byly doručeny všem vládám a pod dohledem kontrolních orgánů Světové rady míru byla ihned zahájeno vyšetření každého obyvatele planety Země lidského rodu.

Za další tři měsíce byly známy výsledky testů, které světovou veřejnost přímo šokovaly. Ze šesti miliard lidí žijících na Zemi ohrožovalo její budoucnost pouhých 267 osob, z nichž čtyři byly rodu ženského. Současně bylo také schváleno rozhodnutí izolovat je na ostrově přiměřené rozlohy, samozřejmě s rozvinutou faunou a flórou.

Takhle tedy bylo rozhodnuto, prakticky za půl roku, o složité otázce, kterou se dlouhá desetiletí zabýval celý svět.

Vývoj Ostrova posledních /tak byl oficiálně pojmenován/ byl ovšem zajímavý především z odborně vědeckého hlediska, na jehož vypracování se podílel i Charles Rowden.

Jakmile tedy bylo na malý tichomořský ostrov dopraveno 267 "posledních", ohraničili jej silovým polem v okruhu půl kilometru od pobřeží, což mělo zabránit "posledním" opustit ostrov, nebo naopak, vyloučit možnost zásahu do vývoje na ostrově zvenčí.

Silové pole bylo vynálezem posledního vývojového stupně, který měl tu výhodu, že dokázal rozpoznávat inteligenční schopnosti případného narušitele a na základě vyhodnocení přístupu zabránit, nebo jej povolit. Toto opatření bylo nezbytné z hlediska významného způsobu obživy - totiž rybolovu.

První dny probíhaly v napjatém, opatrném váhání mezi "posledními". Snad jen v tomto období bylo možno zaznamenat ja-

kýsi náznak spojení, které by jim umožnilo i zde dožít v klidu. Tato snaha však nebyla nikdy dostatečně podpořena a tak došlo na Ostrově posledních k rozdělení. A to na dvě větší skupiny, asi o třiceti mužích, spoustu dalších malých skupinek a množství samostatných jednotlivců.

Už samotné složení dvou hlavních skupin bylo zajímavé. Na jedné straně stáli ti, kteří testy prošli "bez zaváhání" a dosáhli nejvyšších hodnot testovací soustavy. Na straně druhé byli vesměs ti, o kterých bylo možno pochybovat, zda se skutečně jedná o typy agresivní a je-li v jejich případě izolace nutná.

Bylo však správně rozhodnuto /to se prokázalo později/ žádnou výjimku nepovolovat, neboť při každé velké věci se s oběťmi počítat musí. A zachování světového míru je rozhodně jedna z nejvýznamnějších kapitol v dějinách lidstva.

Zajištění potravy vyvolalo první srážky, ať už to byl boj o "loviště", nebo zájem o "pole", přestože jich zde bylo dost pro všechny. Srážky samozřejmě přinesly ihned odvety a s nimi přišli první mrtví.

Pozoruhodné je, že k bitkám docházelo zatím pouze mezi malými skupinkami a obě hlavní skupiny - Severní klan a Jižní spolek se od těchto akcí distancovali, stejně jako ženy - což už ovšem bylo pochopitelné.

"Poslední" se podmínkám velice rychle přizpůsobili, i když jejich vybavení představovalo pouze jednoduchý trvanlivý oděv - jinak nic víc. Žádné zbraně, ani nic jim podobného s výjimkou ohně. Byly obavy, zda "poslední" budou schopni vyrovnat se s takovými podmínkami, ale vývoj ukázal, že obavy byly zbytečné. Zabíjet lze i primitivními způsoby a při boji o život už na způsobu vůbec nezáleží.

Během prvního měsíce byl počet "posledních" podstatně zredukován - srážkám padlo za oběti 98 mužů. Byl to počet obrovský, ovšem ani v následující době v tomto směru za nasedlým trendem nezaostávali.

V průběhu dalších dvou měsíců, kdy už na scénu vstoupil i Severní klan, byl počet obyvatelstva Ostrova posledních zredukován na pouhých 97 osob.

Pokrok tedy zaznamenal i zde velice prudký rozvoj, zejména co se týče úmrtnosti.

Osu následujícího období vytvořily ženy. Je sice pravdou, že již dříve využívaly svých odlišných pohlavních schopností, kterých se mužům samozřejmě nedostávalo a za jejich poskytnutí byli muži ochotni různých ústupků. Z těchto důvodů došlo k rozkolu i mezi ženami. Tři z nich totiž byly, při zdejších měřítcích, poměrně mladé a hezké. Jedním slovem přitažlivé a ty se rozhodly zbavit se čtvrté zbývající, které se nedostávalo ani krásného vzhledu, a ani otázka věku nehrála v její prospěch. Po vyhoštění byla přijata do Jižního spolku - je zřejmé s jakým očekáváním.

Tři zbývající ženy se nepřímo postaraly o další zredukování mezi "posledními". Během měsíce na Ostrově posledních zůstal pouze Jižní spolek a Severní klan. Jedinou výjimku tvořil stařík, který žil odloučeně ode všech a jelikož se živil stravou vyloženě rostlinnou a problémy sexuálního rázu již také překonal, byl ušetřen.

Ale jak k tomuto stavu došlo. Ženy si začaly uvědomovat, že styky s osamělými muži jim nepřinesou tolik výhod, jako styky s muži organizovanými. Přejít do některé ze skupin nepovažovaly také za ideální, neboť by mohly ztratit jinak možné výhody, protože by byly nuceny o přijetí žádat. Na druhé straně je však ohrožovali muži, kterým sexuální útěchu poskytovat nehodlaly. Vyvolávaly tedy mezi samotáři rozbroje, které posléze uvrhly Ostrov posledních do situace všeobecného ohrožení.

Při jedné z šarvátek padli za oběť i dva členové Severního klanu, a ten záhy z důvodů preventivních provedl na ostrově čistku. Při svém tažení se vyhnul pouze Jižnímu spolku, kam

mezitím bylo přijato několik mužů z řad osamělých, kteří dali přednost životu. Kromě nich zůstal naživu také již zmíněný stařec ze Zálivu slunce.

V té době došlo k dalšímu konfliktu i mezi ženami a další z nich přešla do Jižního spolku. Na překvapení všech ji brzy následovaly i dvě zbývající. To už ale byla jen součást taktického plánu, který měl ženám zajistit určitou nadřazenost, která měla být využívána v jejích dalším postavení.

Následovalo to, co následovat muselo. Severní klan se gestem cítil pokořen. Dělal si na ženy vlastně právo, neboť je zbavil nežádoucích elementů a podstoupil pro ně oběti. A teď by na tom měl být vlastně ještě hůře než předtím, tak takový vývoj situace rozhodně podporovat nehodlal.

Bezprostředně zahájil obléhání Jižního spolku a dal mu rezolutní ultimátum: buď obdrží dvě mladé ženy, nebo si je vezmou násilím. Jižní spolek neměl zájem na bitvě, která by zřejmě měla rozhodující vliv na další soužití, ale krédem Jižního spolku byla touha po přežití.

Situaci tedy /podle svých předpokladů/ zachránily dvě posledně příchozí ženy, které se samozřejmě nedaly dlouho přemlouvat k odchodu do Severního klanu.

A tak zavládl po dlouhé době klid.

Jednalo se však o klid plný očekávání, co která ze skupin připravuje a čím může být nebezpečná svým protivníkům.

Proto se také o pár týdnů později sešli zástupci obou skupin, aby za přítomnosti nastranné osoby - starce ze Zálivu slunce - rozhodli o rozdělení území Ostrova posledních a na dalších pravidlech mírového soužití.

Celý okolní mírový svět však zanedlouho vzrušila a pobouřila zpráva z Ostrova posledních - narodily se zde děti. To byla událost, která vyvolala celou řadu polemik. Tato situace byla zcela nečekaná a přitom, na druhé straně zcela přirozená, až na tu maličkost, že na ni nikdo ani nepomyslel.

Každý si ihned uvědomoval význam této události. Život na Ostrově posledních bude pokračovat i v další generaci. Jakýkoliv zásah zvenčí byl zcela vyloučen, takže nevinní budou trpět za hříchy svých otců a matek.

Ostrov posledních měl tedy své první. V Jižním spolku to byla holčička a v Severním klanu naopak chlapeček. Naštěstí se již další děti narodily, pouze jedna z žen přišla při porodu o život, stejně jako novorozeně.

Byla to však zároveň také poslední významná událost, která byla zaznamenána do dějin Ostrova posledních s výjimkou několika incidentů, které ale byly za přispění starce ze Zálivu slunce urovnány a obešly se bez obětí na životech. A tak úmrtí, která zde byla zaznamenána měla už na svědomí pouze matka příroda.

Charles si začal opět uvědomovat současnost a shledal, že oceán se stále chová klidně a do jeho malebné pohody zapadá i svěží, zelený Ostrov posledních, nad kterým se právě nacházel.

Pozastavil nad Zálivem slunce, jenž byl kdysi domovem dnes už zemřelého starce, který měl neocenitelné zásluhy na klidném období Ostrova posledních. Pak Charles pomalu obletěl ostrov a nahlédl do zbytků života obou skupin, který byl ale tak poklidný, že ho vůbec nezaujal. A tak jediná věc, jenž ho udivila bylo, že dosud nikde nenarazil na žádného z prvních.

Ale nakonec i to se mu podařilo. Když už se rozhodl pro návrat spatřil je na mírné vyvýšenině poblíž Zálivu slunce. Stáli tam, dvě nahé postavy - urostlý chlapec a pohledné děvče, oba na prahu dospívání. Drželi se za ruce a pozorovali vzducholoď.

Charles v té chvíli zalitoval, že jim nemůže být blíž, ovšem silové pole by se mu určitě překonat nepodařilo.

Zalitoval, že nemůže nahlédnout do jejich tváří.

Byl by schopen vyčíst jim z nich něco?

A když ano, co by to asi bylo. Snad ...

NENÍ...

Vilém Blažek

Spěchal chvatným krokem podvečerními ulicemi velkoměsta. Na křižovatce Sibeliovy a Gretzkého ulice zavyly brzdy aut, když vběhl na červenou do jízdní dráhy. Rozžihající se neóny reklam a jasně osvětlené výkladní skříně zvaly k optickým radovánkám, ale chodec si ničeho nevšímal. V dnešním předjarním podvečeru zažil už několik hořkých zklamání a teď se jeho naděje upíraly k poslednímu místu. Musí ale dorazit včas, jinak je všechno ztraceno.

Konečně.

Vydechl úlevou, když spatřil jasně ozářenou výkladní skřín malého květinářství. Vpadl dovnitř a otíraje si čelo orosené potem, přerývaným hlasem položil svou otázku.

Mladá žena za pultem na něm spočinula mrazivým pohledem. Znovu, již tišším a o mnoho nesmělejším hlasem opakoval prosbu. V očích květinářky však bylo jen odmítání. Propadaje zvolna beznaději uslyšel její chladný, neosobní hlas a pak - neúprosný ortel.

- Země už není !

- Země že není, teď na jaře - a to vám mám věřit ?

Zmohl se na chabý protest.

- Byla, ale už není. Máte to ostatně jasně napsáno na dveřích. A když mi nevěříte, přesvědčte se sám, ale moc vám to neradím.

- Také že se přesvědčím, odešel už s narůstající zlostí. A vyřítíl se ven.

Žena ho soustředěně pozorovala, když udělal za prahem krámku první krok do prázdna hluboké černí meziplanetárního prostoru.

Sledovala jeho krátký zápas, přerývanou křivku pohybu předloktí a ruky, která rozervala příliš těsný límeček košile v zoufalé snaze naplnit si ve vzduchoprázdnu plíce kyslíkem. A pak závěrečnou křeč končící transmutací v mramorovou sochu v prostředí o teplotě několika stupňů Kelvina.

Zahlédla pak již jen jeho siluetu, zvolna rotující v beztlákovém stavu, jak odplouvá z jejího zorného pole na dráze, po které donedávna obíhala třetí planeta Slunce.

Jako poslední rekviem zaznělo z jejích úst :

- Skutečně. Země už není. A on, hlupák, tomu nevěřil.

/ 29. 12. 1985 /

Velká zimní /jarní/ hra

Vilém Blažek

Kupodivu ani o velikonoční sobotě /29. 3. 1986/ dopoledne nebylo v ulicích našeho okresního města vidět nic nápadného. Přesto se však schylovalo k dlouho očekávané zimní hře SFK Třesk. Až teprve krátce před 13. hodinou, kdy většina spořádaných občanů spokojeně zažívala po vydatném svátečním obědě, bylo vidět první skupinky starších i mladších fanů, pádících směrem k Žerotínovu náměstí. Na první pohled nebylo možno mezi nimi odlišit pozemšťany od mimozemšťanů jak tomu bylo při Velké letní hře. Jako doplněk sportovního oblečení a turistické obuvi jsi mohl, laskavý čtenáři, rozeznat sem tam nějakou výduť pod svetry nebo bundami i těch nejštíhlejších borců. Až teprve při detailním ohledání bys zjistil, že oblina je způsobena plecháčkem - ano, ten byl podmínkou účasti na hře. Při zimní hře je přece zima a tu zaženeš nejlépe čím - no přece horkým čajem - a proto ten plecháček. Z čeho byste jinak chtěli pít ten čaj, ne?

Počkat, počkat, jaká zimní hra v osmý jarní den a proč ten horký čaj, když už je jaro. No, nešlo nám to, přiznám se hned

zezačátku. Tak důkladně jsme zimní hru chystali, až jsme ji museli odložit a zatím přišlo nenápadné letošní jaro. Ostatně, když se může mistrovství světa v ledním hokeji hrát v květnu, tak proč by nemohla zimní sciifistická hra být koncem března.

Ale teď už k věci. Dvacetsedm fanů na Žerotínově náměstí vyslechlo pozorně vstupní instruktáž štábu hry, seznámení s pravidly a zejména to, že mohou hrát jen fyzicky a psychicky kvalitní a zocelení borci a hned po rozdělení do tří družstev svérázných názvů /Vědecká expedice, Novináři, Vykraďači hrobů/ a zvolení tří náčelníků /shodou okolností tři žen/ byla z magnetofonu reprodukována poslední zpráva automatického tlumočnicka.

Všichni měli vysoké IQ a tak i v nekvalitním záznamu jasně rozeznali rachot kovové mříže, nelidský výkřik a pak - - mohutné šplouchnutí. Po první informaci všichni vyrazili k nejstarší stavbě města - bazilice, kde druhdy otec Anselm /viz Fanzin 2/ trávil své dny v rozjímání o svém setkání s mimozemšťany. Tam už bylo hračkou pro Pavla Tomšíčka, vyzbrojeného důkladnými znalostmi SF literatury, objevit skrytý první kontejner se zprávou expedice mimozemšťanů. Sdělovali nám v ní, že se vydali od ztroskotaného hvězdoletu hledat pomoc pro své druhy, které v něm zanechali. Protože na povrchu planety nenalezli jednoznačné známky rozumného života, sestupují do podzemí /starou klášterní studnou/ hledat kontakt s pozemšťany. Následoval popis cesty k hvězdoletu. Všichni se řítí směrem k Poušovu. Do cesty se jim ale postavila toxická křemičitá bariéra, k jejímuž zdolání připravili mimozemšťané pohodlné vznášedlo. Je sice pravda, že na vznášedlo ze sololitu 45 x 50 cm se vešlo 12 mimozemšťanů, ale nám dalo práci, aby se tam vešli 4 pozemšťané. Bojovalo se prsa na prsa, ale co naplat. Na vznášedlo se vešlo nanejvýš pět fanů. Již zde se ujali vedení Novináři a udržovali si je s náskokem skoro po celou hru.

Po překonání bariéry pokračovali účastníci hry v úprku k Poušovu. Tam po informaci byl brzy nalezen další kontejner se zprávou a v nedalekém prostoru zpustlé zahrady i 9 energetických tablet, nezbytných pro další etapy hry. Většinu z toho našel Radek, který na základě svých úspěchů byl jury jednoznačně doporučen k letnímu hledání hříbků ke konzumaci i případnému prodeji na trhu. Vedení Novinářů se ještě zvýšilo. Ale chvíle pravdy měla teprve přijít. Po vyslechnutí dalšího magnetofonového záznamu z automatického tlumočnicka, v němž mimozemšťané hovořili o svém setkání s obrovským tvorem, vpleteným svými výběžky do kovové sítě, zavládla v řadách závodníků nejistota. Ta se ještě zvýšila, když obrovitý tvor závěrem své řeči kategoricky prohlásil, že by o sobě mohl říct každej, že je mezihvězdným trosečníkem a že to musejí napřed dokázat. Prý je nezbytné, aby se každý vyznal ve složitých otázkách trosečnických a sexuálních, jinak ve vesmíru nemá co dělat!

Fanové /všem je přes 15 let - máme to ve stanovách/ si mysleli, že se v těchto otázkách vyznají. Jaké však bylo jejich překvapení, když se dověděli, že tedy mají vyjmenovat 7 pohlaví Venuše. Rekord na družstvo byl 4 pohlaví a taďy prvně ukázali svůj drápek Vědci, když se jim tak podařilo náskok novinářů snížit. Další trosečnický test o nezbytnosti pomůcek a předmětů při havárii na Měsíci vyhráli však zase novináři a svůj náskok si tak udrželi.

Cesta pak pokračovala do údolí trifidů, kde předposlední kontejner našel a na strom pro něj vylezl Karel Čermák. Tam se závodníci dověděli, jak obtížné je orientovat se poslepu tak, jak o tom píše pan Wyndham. A již jim bylo si navléct na hlavy neprůhledné kukly, uchopit se za pas, vytvořit hada a poslepu, jen na zvukové signály píšťalkou projít slalomovou dráhou vytvořenou z trosek hokejek. Traťový rekord vytvořilo družstvo novinářů a upevnilo si tak vedení.

Ale nic ještě nebylo definitivní, finále se teprve blížilo. Po strastiplném pochodu podél řeky k mlýnu pod Sokolím uzřeli účastníci místo, kde se o všem rozhodne. Hody energetickou tabletou /oranžový tenisák/ přes řeku do elektro-

magnetického zámku /ojetá pneumatika/ umožní jeho odblokování a otevření přístupu k havarované kosmické lodi. Nejschopnějšího vrhače měli Vědci. Dostali tedy jako první šifrovanou zprávu o tom, kde je hledaná kosmická loď mimozemšťanů. Při své vysoké intelektuální kapacitě rozšifrovali zprávu bleskově a zatímco borci druhých dvou družstev pokračovali v nezdařeném házení energetických tablet do uzávěru zámku, Vědci s vyluštěnou zprávou už za hurónského řevu běželi k cíli.

Dešifrovaná zpráva zněla: H v ě z d o l e t j e v j e s k y n í 1 0 0 m e t r ů p r o t i p r o u d u k a p a l i n y . /Ať nám to řeka Jihlava odpustí, nazvali jsme ji znečištěnou, páchnoucí a co já vím ještě./

V nastálém zmatku stačili cíloví rozhodčí Franta a Dalibor jen s nasazením vlastních těl uchránit raketu mimozemšťanů /překrásnou raketu vyrobil Franta Svoboda/ a také přistávací modul /z balzového dřeva vyvedl D. Vinský/ před zničením pozemšťany, kteří asi propadli xenofobické reakci. Nebo jsme jim asi neřekli, že mají neporušenou raketu donést na cílovou louku, kde už mezitím Draha Dočekalová vařila čaj pro promrzlé borce.

Nakonec však rozhodčí rozvášněné borce Vědecké expedice uklidnili, raketa i modul byly doneseny do cíle a vítězové dostali klíč /prý desítku/ k demontáži rakety a vysvobození uvězněných mimozemšťanů. I když šéfka Vědců Draha Studená prováděla demontáž opatrně, přece se trochu lekla, když po rozšroubování posledního závitu vyskočil z rakety mimozemšťan bramborovitého vzhledu s věncem očí a při řitním otvoru opatřený pérem /spirálovým, ne kohoutím/. A pak už radostnými výkřiky bylo oslaveno nalezení energetické zásoby mimozemšťanů ukryté v hloubi lodě.

Pak zbývalo už jen vyhodnotit hru, vyhlásit vítěze, sníst špekáčky opečené na ohýnku, vypít horký čaj s energetickou zásobou mimozemšťanů, poděkovat vítězům, pořadatelům i poraženým a sporádaně se rozejít do svých domovů. Ale rádi budeme na Velkou zimní /i když vlastně jarní/ SF hru vzpomínat a budeme-li ji chystat znovu, určitě se v její přípravě zdokonalíme.

Zkuste to u vás taky.

/Blaž.-Třesk/

1. 4. 1986

SLUŽBA ZÁKAZNÍKŮM

M. Leinster

Stará paní ležela na posteli a vypadala jako vysušená mumie děvčete, právě zabalená a spěšně zavinutá do světlé pokrývky. Ale paní si držela těsně u ucha a u rtů perleťově šedé sluchátko a její oči jiskřily jako šperky z obsidiánu nebo černého onyxu.

Stará paní: "Ještě jste nesehnali doktora, lumpové?"

Služba zákazníkům: "Ne, paní. Odešel za havarijním případem. Snažím se spojit s jeho helikopterou, ale bouře ruší krátkovlnné spojení."

SP: "To, že je bouře, vím. Zařídila jste už alespoň, abych dostala svůj lék, vy neschopná osobo?"

SZ: "Ne, paní. Provoz helikoptér, všech místních taxíků a doručovací služby je přerušena bouří. Byly zaznamenány dva případy smrti bleskem. Mám tedy už Vaše srdeční tablety. Kdyby Váš telefon byl kombinován s bezdrátovou poštou..."

SP: "Není. Přestaňte mne rozčilovat tím, že mi máváte před nosem těmi pilulkami. Cožpak jste ještě nesehnali doktora?"

SZ: "Ne, paní. Odešel za havarijním případem. Snažím se spojit s jeho helikopterou..."

SP: "Ty pásky mne už začínají unavovat. Jste přece jen krabice pásek, nebo ne? Všechny se nasazují velmi chytře

tak, aby reagovaly na to, co řeknu, ale stejně je to jenom krabice pásek."

SZ: "Ne, paní. Jsem žena z masa a kostí, je mi 23, jmenuji se Doris. Pravda, někdy si myslím, že jsem jen páska. Jsem obklíčena kilometry pásek, které opravdu odpovídají na běžné otázky automaticky. Vedle přístroje bezdrátové pošty mám psací stroj a magnetofon právě na takovéhle pásky. Mám dlouhé nůžky a skleničku lepidla na jejich spojování. Ale já opravdu nejsem páska, i když jsem jednou spolykala lahvičku prášků pro spaní, protože jsem si myslela ... Ne, ne, jsem žena z masa a kostí, je mi 23, ... "

SP: " ... Jmenuji se Doris. Dovedu si představit, že tohle je jedna z nejdůležitějších pásek."

SZ: "Ne, jsem opravdu člověk. Je mi možná hůř než vám. Vzala jsem tuto práci kvůli něčemu, co se stalo, když jsem ještě byla malá. Moje matka měla náhlý srdeční záchvat a nemohla se pohnout. Prosila mne o svůj lék. Ale já jí ho nepodala, protože jsem jí půlhodinu předtím prosila o cukroví a ona odmítla. Nehýbala jsem se. Nechápala jsem, co se děje. Viděla jsem v tom jen příležitost pro sebe. Neuvědomila jsem si, že umírá. Proto jsem se dala na tuhle práci. Jen proto, abych mohla pomáhat lidem v podobné situaci a ... "

SP: "Kdepak, miláčku. Ty sis vzela tu práci jen proto, aby sis občas mohla opakovat to horké vzrušení, které ti proudivo žilami, když jsi viděla svoji matku umírat. Teď můžeš beztrestně odmítat léky a lékaře starým lidem ... "

SZ: "Dost prosím! Dost, dost, dost, dost"

SP: "Přestaň, už mne to nebaví. Jsem stará žena, která právě umírá. A ty jsi jen páska. Ano, jenom páska. Vím to, protože se s tebou denně hodiny bavím. Nikdo by nedovolil, aby se takhle plýtvalo s lidskou pracovní dobou. Jen počítač mi může stále říkat "paní" a když už neví, kudy kam, páska začne přehrávat stále slovo dost a bude ho vykřikovat ... Ó ... Ó ... to je konec Ó pomoc"

SZ: "Paní, hlavní kartoteka hlásí, že máte do sluchátka

vmontovánu bezdrátovou poštu. Vhodím teď Vaši srdeční tabletku do štěrbiny ..."

SP: "Ó pozdě příliš pozdě umírám"

SZ: "Prosím, paní! Proboha!"

SP: "Umírám tu hrůzu nechám vám umírám jako vaše matka jsem mrtvá"

Stařena s úšklebkem nechala sluchátko dopadnout z malé výšky na měkký koberec. Pohodlně klesla zpět do ohromných polštářů. Něco blýskavého vypadlo ze sluchátka na podlahu. Nepodívala se tam. Sluchátko volalo mužím hlasem: "Paní!" a "Maminko!" znovu a znovu. Neodpověděla.

Najednou se venku mezi dohasínajícím hlukem bouře ozvalo hučení helikoptery. Zmlklo, pak přibouchnutí dvířek a rychlé kroky. Do místnosti vešel štíhlý muž s černým kufříkem. Zanechával mokré, špinavé stopy.

"Tak, co je to dnes?" zeptal se s nucenou srdečností. "Využívala jste prášky na spaní příliš rychle, už žádné nemáte a zase vás všechno rozčiluje."

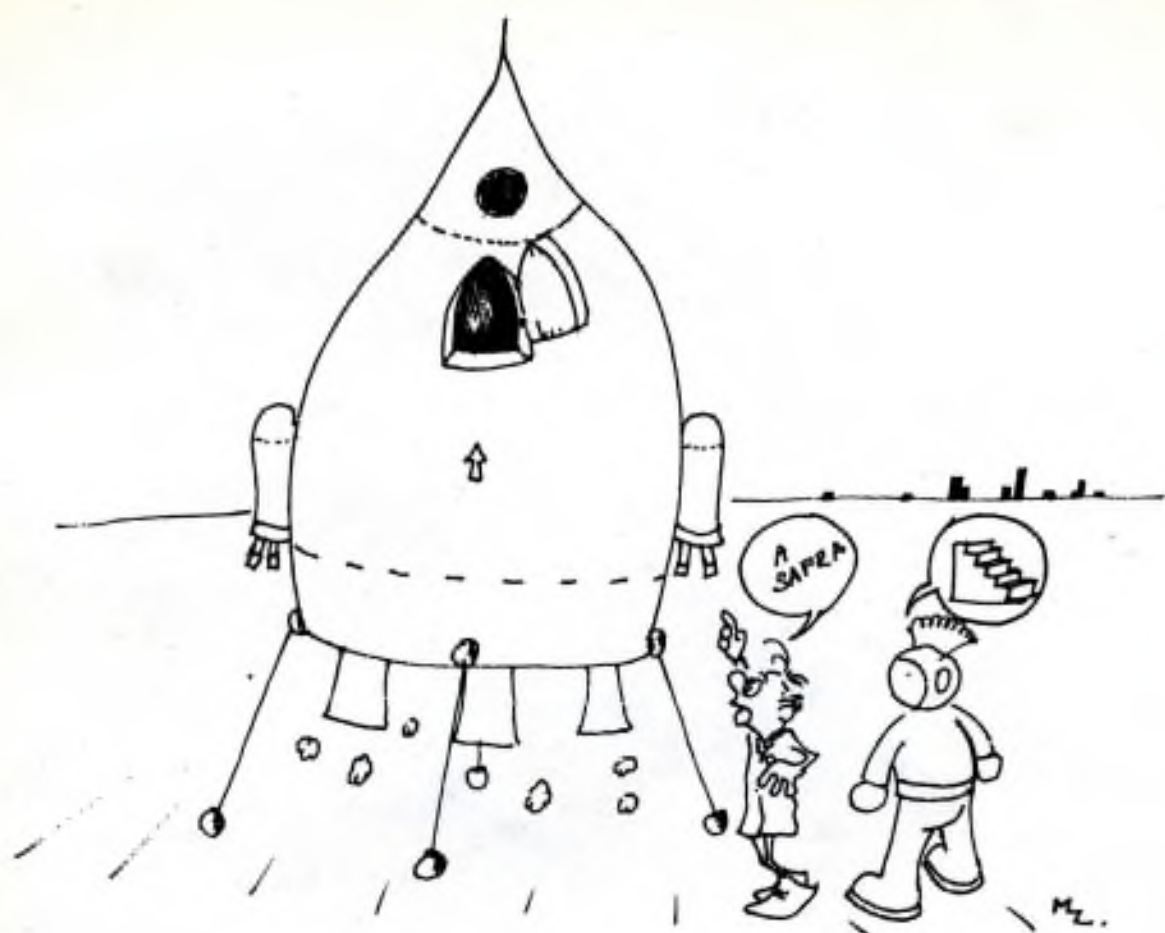
"Prášky pro spaní, ano, vy jeden vychytralý ďáble. A ztratila jsem náladu s tou hloupou Službou zákazníkům."

"Na to se nesmíte ohlížet. Dávají tam jen chorobně citlivé lidi, kteří nevydrží samotu a musí si stále s někým povídat. Ostatní chtějí být společensky významní Ale, co je tohle!?"

Zastavil se a s hrůzou ukázal na telefon.

Jedním skokem se stařena vrhla k přístroji. Vtom se ale zarazila a ohlédla. Roztřásla se stejně jako doktor. Její rty se však usmívaly a oči zářily jako diamanty.

Z malé černé plošky na perleťově šedém přístroji vytékala na bílý mramor a drahocenný koberec, kde ležela malá lesklá pilulka, stružka rubínově červené krve.

Fanzin sci-fi klubu TŘESK při Sdruženém klubu pracujících v Třebíči
Vytiskla tiskárna OKS B. Václavka v Třebíči
v květnu 1986 v nákladu 150 výtisků

Redakční rada pracovala ve složení MUDr. Vilém Blažek, ing.
František Pleskač, Marie Nejedlá

Ilustrovali MUDr. Zdeněk Řehák a Miroslav Zbožinek

Autor obálky Miroslav Franc

Fotografovali Ivana Řídká, PaedDr. Karel Tomek a František Svoboda

Graficky upravil ing. František Pleskač

Texty přepsala Vlasta Gottfriedová

Pouze pro vnitřní potřebu členů klubu

Neprodejné